

ת"פ 42574/02/18 - מדינת ישראל נגד ט"א

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 42574-02-18 מדינת ישראל נ' ט"א

ת"פ 56778-05-17

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרית כץ ועו"ד עדי סעדיה
המאשימה
נגד
ט"א
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ניצן ביילין

גזר - דין

מבוא

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים שצורפו זה לזה.
2. בהכרעת דין מיום 11.9.17 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 56778-05-17, במספר אישומים בעבירות אלימות נגד המתלוננת, שהיתה בת זוגו באותה העת (להלן - "כתב האישום הראשון").
3. **באישום הראשון בכתב האישום הראשון**, הורשע הנאשם בעבירה של כליאת שווא, לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ובעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

לפי האישום הראשון, ביום 20.5.17 בשעות הצהריים, החל ויכוח בין הנאשם והמתלוננת בנוגע ללבושה של המתלוננת. בעת שהמתלוננת רצתה לצאת מהבית, לקח הנאשם את הפלאפון שלה ואת מפתחות הבית, נעל את הבית ולא נתן למתלוננת לצאת. בהמשך לכך, החל ויכוח נוסף בין הנאשם והמתלוננת, שבמהלכו תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסגר את פיה באמצעות ידיו כדי שלא תצעק, סגר את חלונות הבית, אחז בפניה באמצעות ידיו, נשך אותה בפניה בסמוך לשפתיה ואחז בידיה ובעורפה. בכל אותה העת, המתלוננת צרחה וניסתה להשתחרר מאחיזתו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימנים אדומים בעורפה, בפניה ובידיה. בהמשך לכך, הגיע אמה של המתלוננת לביתה, הבחינה בחבלותיה של המתלוננת וגירשה את הנאשם מביתה. המתלוננת יצאה מהבית בעוד הנאשם המתין לה מחוץ לבית, הלך אחריה, אחז בידה והושיבה בגינה סמוכה. המתלוננת סירבה לשוחח עם הנאשם וצעקה לעוברי אורח להזמין משטרה.

4. **באישום השני בכתב האישום הראשון**, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה בת זוג, לפי סעיף 379 יחד עם סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.

לפי האישום השני, ביום 11.4.17, במהלך ויכוח בין הנאשם והמתלוננת בביתם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך

שסטר בחוזקה בלחיה השמאלית. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, המתלוננת אושפזה בבית חולים למשך 3 ימים בגין כאבים בלסת, אי יכולת לפתוח ולסגור את הלסת ואי יכולת לאכול ולשתות.

5. **באישום השלישי בכתב האישום הראשון**, הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיק, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

לפי האישום השלישי, במועד שאינו ידוע, הסתכל הנאשם בטלפון הסלולרי של המתלוננת והבחין בדבר שעורר את חמתו. בהמשך לכך, השליך הנאשם את הטלפון לרצפה ושבר אותו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נשבר הטלפון מסוג גלקסי 6 של המתלוננת.

6. בהכרעת דין מיום 9.7.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 42574-02-18 בשני אישומים (להלן - "כתב האישום השני").

7. **באישום הראשון בכתב האישום השני**, הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, ובעבירה של מכירת משקה משכר לקטין, לפי סעיף 193(א)(1) לחוק העונשין. לפי האישום הראשון, ביום 31.8.17, עבד הנאשם כמוכר בפיצוציה ומכר לקטינה שתי בירות בשווי של כ- 26 ₪. כל זאת, בניגוד להוראה חוקית שלפיה היה אמור להימצא בתנאי מעצר בית מלא.

8. **באישום השני בכתב האישום השני**, הורשע הנאשם העבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, ובעבירה של התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין.

לפי האישום השני, ביום 3.9.17 עבד הנאשם כמוכר בפיצוציה. עת הגיעו שוטרים למקום, הזדהה הנאשם בכזב בשם בן דודו ומסר מספר תעודת זהות של אחר. הנאשם עוכב לתחנת המשטרה, גם שם הזדהה כאחר. בהמשך זיהתה שוטרת את הנאשם, וגם לאחר עימות, המשיך הנאשם לדבוק בגרסתו. רק לאחר מספר דקות הזדהה הנאשם בשמו האמיתי. כל זאת, בניגוד להוראה חוקית שלפיה היה אמור להימצא בתנאי מעצר בית מלא.

9. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

10. שירות המבחן, בתסקיריו הראשונים מיום 15.4.18 ומיום 29.8.18, ציין כי הנאשם לא התייצב לפגישות אליהן זומן. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם הפסיק להגיע למפגשים קבוצתיים למניעת טיפול במשפחה, שאליהם הופנה במסגרת הליכי המעצר וניתק קשר עם גורמי הטיפול. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם אינו פנוי לתהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן וחסר אחריות אישית.

11. בתסקיר אחרון מיום 28.1.19 ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 24, יליד אזרביג'אן, רווק, מתגורר עם אמו ברחובות ואינו עובד. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם גדל במסגרת משפחתית מסורתית ושמרנית, אביו נפטר בשנת 2013 ותואר כמי שהיה מכור לאלכוהול, ואמו עובדת בניקיון. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם אובחן כסובל מבעיות קשב וריכוז, סיים 12 שנות לימוד, גויס לצבא ושירת שירות חלקי. הנאשם נעדר עבר פלילי ולא עומדים לחובתו תיקים פתוחים נוספים. להערכת שירות המבחן, מערכת היחסים של הנאשם עם המתלוננת מאופיינת כקשר ילדתי, סוער ואינטנסיבי, המלווה במאבקי כוח וקונפליקטים חוזרים סביב יחסיה של המתלוננת עם גברים אחרים. הנאשם התייחס לחלקו ואחריותו להסלמת היחסים ולהתנהגות אלימה ופוגענית. בה בעת, להערכת שירות המבחן, הנאשם נוטה לצמצם מעומק דפוסיו הבעייתיים ולטשטש הפגיעה במתלוננת. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי התקשה לכבד את התנאים המגבילים בשל מצבו הכלכלי הקשה ולא נתן את הדעת על השלכות מעשיו. עוד מסר הנאשם, כי החל לצרוך סמים מסוג קנבוס

בגיל 19, בעיקר סביב מות אביו וקשיי השתלבותו בצבא. בהמשך המשיך הנאשם לצרוך סמים כאמצעי הרגעה וכדרך אדפטיבית להתמודד עם קשייו הרגשיים. הנאשם מסר בדיקת שתן שנמצאו בה שרידי סם מסוג קנבוס.

המתלוננת תיארה צדדים מתפקדים באישיותו של הנאשם, התייחסה למשמעות הקשר ולקרבתם הזוגית, תוך צמצום התייחסותה לאלימות של הנאשם ולהתנהגותו הבעייתית. כן תיארה קנאה הדדית וביטאה גישה סלחנית ומגוננת כלפי הנאשם. כיום המתלוננת והנאשם מנהלים קשר זוגי.

להתרשמות שירות המבחן, לנאשם קווי אישיות נוקשים ותפיסת עולם שמרנית ביחס לתפקידי המינים המאופייני בצרכי שליטה וברכושנות. עוד התרשם שירות המבחן, כי במצבי לחץ ועלבון, נוטה הנאשם לצבור תחושת תסכול וכעס ומתנהג באופן פוגעני ואלים כלפי בת זוגו. עוד התייחס שירות המבחן לחומרת העבירות, לקושי של הנאשם בשיתוף פעולה, לרבות אי ההגעה למפגשים ולבדיקות שתן. עוד לקח בחשבון, כי הנאשם ביטא לראשונה רצון מילולי לטיפול בנושא הסמים והאלימות. להערכת שירות המבחן, קיים סיכון להישנות העבירות בתחום האלימות הזוגית. מכאן, כי שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

ראיות לעונש

12. המתלוננת העידה מטעמו של הנאשם ומסרה בעדותה, שהיא והנאשם אוהבים אחד את השני, מתכננים להתחתן ולבנות משפחה. המתלוננת רוצה בטובת הנאשם. עוד מסרה, כי הנאשם מוכן ללכת להשתלב בהליך של גמילה.

טענות הצדדים

13. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הראשון, בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומה, גופה, שלווה נפשה וקניינה של המתלוננת. כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום השני, בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלטון החוק והאינטרס הציבורי. לטענתה, לאור נסיבות ביצוע העבירות, הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. לטענתה, יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים.

14. עוד טענה באת כוח התביעה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם הורשע במספר אישומים בכתב האישום הראשון. לפי האישום הראשון, הנאשם תקף את המתלוננת לאחר שכלא אותה, לקח ממנה את הטלפון ומנע ממנה להזעיק עזרה. הנאשם היה ממשיך במעשיו אלמלא הגיעה אמה של המתלוננת למקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות. באישום השני, כתוצאה ממעשיו של הנאשם, המתלוננת אושפזה למשך שלושה ימים. באישום השלישי, הנאשם שבר את הטלפון הנייד של המתלוננת. לפי כתב האישום השני, הנאשם הפר בשתי הזדמנויות את מעצר הבית ויצא לעבוד. במהלך עבודתו מכר הנאשם משקה משכר לקטינה ובמקרה אחר התחזה הנאשם בפני שוטרים לאדם אחר וזאת במטרה להונות.

15. מכאן, טענה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות, יש לקבוע מתחמים, כדלקמן: בגין האישום הראשון בכתב האישום הראשון, מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 10 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים; בגין האישום השני בכתב האישום הראשון, מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים; בגין האישום השלישי בכתב האישום הראשון, מתחם הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות; בגין כתב האישום השני, מתחם הנע בין

מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לכל אישום.

16. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר הרשעות קודמות; הנאשם קיבל הזדמנויות רבות לשיקום אך לא ניצלן. תחילה, הנאשם לא שיתף פעולה כלל עם שירות המבחן, הפסיק הליך טיפולי וניתק קשר. בהמשך, הנאשם קיבל הזדמנות שניה, אולם לא הגיע לפגישות בשירות המבחן ולא התייצב בפני הממונה על עבודות שירות. הנאשם קיבל הזדמנות נוספת תוך הצהרה כי שיתף פעולה. אולם מתסקיר שירות המבחן עולה, כי התקשה לקחת על עצמו אחריות למעשיו, צמצם בתיאור דפוסיו העבריינים לרבות הפגיעה במתלוננת. הנאשם גם אישר כי הוא עושה שימוש בסמים והבדיקות שתן שערך נמצאו שרידי סם. שירות המבחן העריך, כי ישנו סיכון להישנות העבירות במיוחד בתחום האלימות הזוגית. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.
17. מכאן, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש כולל בגין כל העבירות הכולל מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות, רכוש, מכירת משקה משכר לקטין והפרת הוראה חוקית. לצד זאת, עתרה להטיל על הנאשם גם קנס ופיצוי.
18. בא כוח הנאשם טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם ביצע עבירות אלימות ברף בינוני באירועים נקודתיים, ועל רקע גילם הצעיר של בני הזוג הנעדרים כישורים משמעותיים בניהול זוגיות. הנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום השני על רקע הצורך להתפרנס בעת תקופת מעצר הבית. לעניין זה הדגיש כי הנאשם מפרנס גם את אמו והוא מצוי בחובות.
19. לטענתו, מתחם העונש ההולם את שני כתבי האישום יחדיו נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל.
20. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם צעיר בן 24 וזו הסתבכותו הראשונה בפלילים; הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו; מאז ביצע הנאשם את העבירות בשנת 2017 לא נפתחו לחובתו תיקים חדשים; הנאשם תומך בפרנסת אמו המבוגרת ובפרנסת הבית; הנאשם מצוי בחובות ומוטלות עליו הגבלות שונות על ידי ההוצאה לפועל (ענ/1); הנאשם עושה מאמצים לשנות התנהגותו ולגלות מחויבות להליך הטיפולי. הנאשם החל טיפול במרכז דולב בחודש אוקטובר 2017, אולם הוא נאלץ להפסיק את הטיפול כתוצאה מקשיים כלכליים; הנאשם והמתלוננת גרים יחדיו ומעוניינים להקים משפחה; הנאשם מבטא רצון לטיפול בנושא הסמים והאלימות; לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות, אביו התמכר לסמים ונפטר בהיותו בן 18. מאז נושא הנאשם בעול המשפחה.
21. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, הכולל עונש צופה פני עתיד. לחלופין עתר בא כוח הנאשם להטיל עליו מאסר שיבוצע בדרך של עבודות שירות.
22. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מעוניין להיגמל מסמים. עוד מסר, כי הוא נמצא בחובות בסכום העולה על 200,000 ₪ בשוק האפור וכי בהיותו במעצר בית הצטברו החובות. לדבריו, אינו מצליח להפסיק לצרוך סמים ובשל כך לא התייצב לבדיקות שתן. כן מסר, כי הוא נמצא בקשר זוגי עם המתלוננת ואוהב אותה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

23. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי הנפגע** מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

24. הנאשם הורשע בשני כתבי אישום הכוללים מספר אישומים. כל אחד מהאישומים בכתב האישום הראשון הוא אירוע עצמאי, שאירע במועד נפרד ובנסיבות עצמאיות. גם לא ניתן לומר כי ישנה תכנית עבריינית משותפת. מכאן, שלפי מבחן הקשר ההדוק, יש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהאישומים. לעומת זאת, שני האישומים שבכתב האישום השני, הם חלק מאירוע אחד. אמנם, הנאשם ביצע את העבירות במועדים שונים. עם זאת, העבירות בוצעו על רקע ההוראה החוקית שניתנה והצורך של הנאשם להתפרנס. מכאן, שלפי מבחן הקשר ההדוק, יש לקבוע מתחם עונש אחד בגין מכלול העבירות שבכתב האישום השני.

25. במעשיו, פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם. כן פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלטון החוק וקיום צווי בית המשפט. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא שני כתבי האישום היא בינונית.

לפי האישום הראשון בכתב האישום הראשון, הנאשם מנע מהמתלוננת לצאת מהבית, לקח ממנה את מכשיר הטלפון הסלולרי שלה ותקף אותה בכך שסגר את פיה באמצעות ידיו כדי שלא תצעק, סגר את חלונות הבית, אחז בפניה באמצעות ידיו, נשך אותה בפניה בסמוך לשפתיה ואחז בידה ובעורפה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימנים אדומים בעורפה, בפניה ובידיה. בהמשך, לאחר שאמה של המתלוננת גירשה את הנאשם מביתה, הנאשם המתין למתלוננת מחוץ לבית, הלך אחריה, אחז בידה, הושיבה בגינה הסמוכה וביקש לשוחח עמה, אולם המתלוננת סירבה וצעקה לעוברי אורח להזמין משטרה.

לפי האישום השני בכתב האישום הראשון, במהלך יכוח סטר הנאשם למתלוננת בחוזקה בלחיה השמאלית. כתוצאה ממעשיו אושפזה המתלוננת במשך 3 ימים בבית חולים.

לפי האישום השלישי, שבר הנאשם את הפלאפון הנייד של המתלוננת.

לפי כתב האישום השני, הנאשם הפר את מעצר הבית בשתי הזדמנויות, עבד ב"פיצוציה" ובמהלך עבודתו מכר משקה משכר לקטינה. כאשר התבקש הנאשם להזדהות בפני שוטרים, התחזה לאחר במטרה להונות.

26. מדיניות הענישה המקובלת והנהגת ביחס לעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ברף דומה, לצד עבירה של כליאת שווא, נעה בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית (ת"פ (י-ם) 13477-11-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.10.18); ת"פ (רח') 3446-10-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.10.17); ת"פ (ת"א) 15169-08-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.16); ת"פ (עכו) 14666-08-09 **מדינת ישראל נ' חמדאן** (11.7.12)).

27. מדיניות הענישה המקובלת והנהגת ביחס לעבירה של תקיפת בת זוג, ברף דומה, נעה בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16); רע"פ 303-16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.16); רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.11); עפ"ג (ת"א) 70046-11-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.1.19); ת"פ (חי') 21492-08-16 **מדינת ישראל נ' זרבאילוב** (4.6.18); ת"פ (עכו) 28847-12-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.1.18); ת"פ (רח') 36011-08-14 **מדינת ישראל נ' סויסה** (5.4.16); ת"פ (ת"א) 55035-11-12 **מדינת ישראל נ' פלונית** (26.1.15)).

28. מדיניות הענישה במקובלת והנוהגת בעבירה של היזק לרכוש במזיד ברף בינוני, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: ת"פ (ק"ג) 13341-06-17 **מדינת ישראל נ' דניאל מלסה** (19.6.17); ת"פ (טב') 24119-11-16 **מדינת ישראל נ' ג' דשמידט** (12.2.17); ת"פ (טב') 24730-11-16 **מדינת ישראל נ' אדון** (9.2.17); ת"פ (ראשל"צ) 50755-03-16 **מדינת ישראל נ' גריידי** (26.9.16); ת"פ (ראשל"צ) 26750-09-15 **מדינת ישראל נ' סויסה** (19.7.16); ת"פ (רח') 36011-08-14 **מדינת ישראל נ' סויסה** ת"פ (טב') 8462-06-15 **מדינת ישראל נ' מרלל** (5.11.15)).

29. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית ברף בינוני, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר קצר לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: ת"פ (נת') 12426-04-16 **מדינת ישראל נ' גאבר** (20.12.16); ת"פ (נת') 22847-12-14 **מדינת ישראל נ' מימוני** (6.7.16); ת"פ (ת"א) 26859-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.10.13); ת"פ (ת"א) 41244-02-12 **מדינת ישראל נ' ציון** (15.10.12); ת"פ (אש') 35753-09-10 **מדינת ישראל נ' שכן טוב** (28.3.11)). מטבע הדברים כאשר לצד העבירות של הפרת הוראה חוקית ישנן גם עבירות נוספות של מכירת משקה אלכוהולי והתחזות לאחר המטרה להונות, רף הענישה חמור יותר.

30. לאור האמור, אני קובעת מתחמי עונש הולם ביחס לכל אירוע ואירוע, כדלקמן: מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום ראשון בכתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש את העבירה מושא האישום השני בכתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש את העבירה מושא האישום השלישי בכתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחמים

31. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם בן 24, רווק ומתגורר עם אמו המבוגרת בדירה שכורה ברחובות. נטל פרנסת הבית מוטל על שכמו. הנאשם נמצא בחובות ומוטלות עליו הגבלות מטעם ההוצאה לפועל; הנאשם והמתלוננת מקיימים מערכת יחסים זוגית; הנאשם החל טיפול במרכז דולב באוקטובר 2017, אולם הוא הפסיקו בחודש פברואר 2018 בשל קשיים כלכליים.

כאן המקום להתייחס לתסקירי שירות המבחן. לנאשם ניתנו הזדמנויות רבות להתגייס להליך טיפולי. תחילה, לא התייצב הנאשם כלל למפגשים ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן. אולם, גם לאחר שהגיע למפגשים, לא מסר בדיקות שתן כנדרש והתגלו קשיים בשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן. בבדיקות שמסר נמצאו שרידי סם מסוג קנבוס. הנאשם מביע ומבטא רצון לטיפול בנושא הסמים והאלימות, אולם רצון זה לא בא לידי מימוש בפועל.

להתרשמות שירות המבחן, לנאשם קווי אישיות נוקשים ותפיסת עולם שמרנית המאופיינת בצרכי שליטה וברכושנות כלפי בת זוגו. במצבי לחץ ועלבון נוטה הנאשם לצבור תחושת תסכול וכעס ומתנהג בצורה פוגענית ואלימה כלפי

בת זוגו. שירות המבחן העריך, כי בנסיבות אלו, קיים סיכון להישנות העבירות בתחום האלימות הזוגית. מכאן, ולאור אי שיתוף הפעולה המלא מצדו של הנאשם, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית.

יתר על כן, עדותה של המתלוננת, כי היא מנהלת מערכת יחסים זוגית עם הנאשם וגישתה הסלחנית והמגוננת, מלמדים גם הם על הסיכון הנשקף מצדו של הנאשם.

32. בהיעדר אפיק שיקומי, לא ניתן להטיל על הנאשם עונש הצופה פני עתיד בלבד.

33. שלחתי את הנאשם תחילה לממונה על עבודות שירות. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 4.9.18, הנאשם נמצא לא מתאים לביצוע עבודות שירות ומסר כי בבדיקות השתן נמצאו שרידי סמים מסוג חשיש. בהמשך ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לפנות לממונה על עבודות שירות. אולם חוות הדעת לא הוגשה בשל תקלה בהעברת ההחלטה. בה בעת, לאור המסקנות שאליהן הגעתי, לא מצאתי מקום להמתין לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, גם לא לאור התיקון לחוק המאפשר הטלת מאסר לתקופה של 9 חודשים בדרך של עבודות שירות.

34. מכאן, כי יש להטיל על הנאשם עונש כולל שהוא במחצית של כל אחד ואחד ממתחמי העונש ההולם. העונש הכולל יבטא את מכלול העבירות והצורך לשמור על יחס הולם בין אשמו של הנאשם והעונש המוטל. לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי, לאור מערכת היחסים הזוגית שמנהלים הנאשם והמתלוננת.

לאור מצבו הכלכלי גם לא מצאתי מקום לחייבו בקנס.

סוף דבר

35. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 10 חודשים, וזאת בניכוי ימי מעצרו מיום 20.5.17 ועד יום 23.5.17.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות ורכוש מסוג פשע;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות ורכוש מסוג עוון;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירה של הפרת הוראה חוקית, מכירת משקה משכר לקטין או עבירה מסוג התחזות;

בקבוק האלכוהול שנתפס - יושמד.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ט, 08 אפריל 2019, במעמד הצדדים.